

בקטן עבר הווה עתיד

בקטן עבר הווה עתיד

Small Wonder - Past-Present-Future Israel Designer Craftsmen's Association

December 2013–January 2014
Benyamini House, Tel Aviv

Curator: Arie Bercowitz

Catalogue design and production: Dafna Graif
Photographs: Oren Izre'el
Text editing: Orna Yehudaioff
Translation: Daria Kassoovsky
Printing: A.R. Printing Ltd., Tel Aviv

Measurements are given in centimeters: height x width x depth

The exhibition and catalogue were made possible through
the generous support of
The Culture Administration, The Ministry of Culture & Sport

© All rights reserved to the
Israel Designer Craftsmen's Association

בקטן – עבר הווה עתיד אמנים יוצרים בישראל (ע"ר) – אמנויות

דצמבר 2013 – ינואר 2014
בית בנימיני, תל אביב

אוצר: אריה ברקוביץ

עיצוב והפקה: דפנה גרייף
צילום: אורן יזרעאל
עריכה לשונית: אורנה יהודיוף
תרגום: דריה קסובסקי
דפוס: ע.ר. הדפסות

כל המידות בסנטימטרים: עומק x רוחב x גובה

התערוכה והקטלוג בסיוע:
מנהל התרבות, משרד התרבות והספורט

© כל הזכויות שמורות
לאמנים יוצרים בישראל (ע"ר) – אמנויות

בקטן – עבר הווה עתיד

התפיסה ההיררכית של מלאכת האמנות עברה טלטלה בבניאלה האחרונה (ה-55) בוונציה. האוצר הצעיר, מסימיליאנו ג'וני [Gioni], בישר לחובבי האמנות כי פג תוקפה של ההפרדה בין אמן לאומן ויש להעניק יחס שווה לאלה העוסקים במלאכה ובחומר כמו לאלה העוסקים באמנות כקונספט מזוקק. תערוכה בינלאומית זו, כמו גם תערוכות אחרות בעולם ובישראל, שהציגו עבודות של ארט ברוט [Art Brut], העניקו מעמד מוזיאלי לאמנים שנחשבו לאאוטסיידרים, ובכך אותנו שיש להתייחס לאמנות זו במלוא הרצינות. תופעה זו מסמנת את ביטול הגבולות המלאכותיים בין "גבוה" ל"נמוך", בין מלאכת יד ועיצוב לבין אמנות "טהורה". כתוצאה מכך נפתח שדה האמנות לפלורליזם חווייתי המכיר ומוקיר ערכים חדשים.

תערוכות אמנים יוצרים "בקטן – עבר הווה עתיד" משתלבת במסגרת זו. היא מנסה לחבר בין שתי מגמות אמנותיות: מצד אחד – אמירה אמנותית

מושגית בעלת מטען אישי וקייבוצי בנושא "עבר-הווה-עתיד", ומצד אחר, עיסוק בחומר, במלאכת יד עמלנית שדורשת מיומנות ונשענת על מסורת ארוכת ימים. האמנים המשתתפים בתערוכה התבקשו לעמוד בשתי דרישות מוקדמות: עבודה שגודלה אינו עולה על מ"ר אחד, והתייחסות לתקופה מסוימת בחייהם הקושרת את הפן האישי לאמירה האמנותית תוך כדי נגיעה בזיכרון, בחומריות או בביקורת חברתית.

נימה ביקורתית מעין זו ניכרת בעבודותיה של בתיה איכנהולץ, שמתייחסות לחלום הציוני ושברו, תוך התרפקות רקומה על העבר. זיכרונות העבר נחרטים על קוביות העץ של חואני מוקמל, כסמל לתקופה שאיננה עוד ובתקווה לעתיד. רקמת גובלנים מזכירה לדבורה דודאי את אמה¹, שרקמה תמונות נוף, והיא רוקמת בדרך דומה על גבי תצלומים מילדותה בפולין ומחייה בארץ – פעולה שמחברת בין עבר להווה בדרך פיזית ורעיונית.

האמנים

בתיא איכנהולץ / ורוניקה אלרן / מרגלית בסן / דליה ברק /
דבורה דודאי / חנה דהן / מיכל וייזר / מירה וינשטיין / דבורה
חזן / לימור יוסיפוביץ / עמי ליבוביץ / חואני מוקמל / חדוה
קלין / רחל רוזנפלד

עבודות קטנות, על גבול התכשיט, המתכנסות
למעין כמוסת זמן פרטית. העבודות מהדהדות
את הרצון להיות אם לצד הגעגוע אל ילד שנהרג,
המתורגם לחזרה אובססיבית על אלמנט של בובת
תינוק בווריאציות שונות.
רחל רוזנפלד, עמי ברקוביץ וחדוה קליין מתייחסים
לסמליות החומר: בקבוקי תרופות ריקים
ומקומטים, שסיימו את חייהם הפונקציונליים
והפכו לקישוט או לחפץ שימושי אחר; גבעולי צבר
מיובשים שהפכו לגוף תאורה; או לוחות קרמיים
מחוררים שנשזרו בהם רצועות של סנסני תמרים,
אלגוריה לחללים שנוצרו בטבע ומולאו בתכנים
חדשים.

אריה ברקוביץ
אוצר התערוכה

לימור יוסיפוביץ מציגה את היחס לזמן ולשינויים
שהוא מחולל בטרופיטוכון המורכב מתצלומי
דיוקנאות עצמיים בתהליך של התבגרות. הרקמה
הצבעונית מדגישה את קמטי הפנים ואת תהליך
ההזדקנות. מרגלית בסן רוקמת על בדי משי את
עונות השנה כסמל למחזוריות אינסופית.
טכניקת האריגה של מירה וינשטין היא אלגורית:
מארג החוטים הסבוך שלה קושר בין תקופות
ומסורות. דליה ברק משלבת בעבודתה בין
קליגרפיה וטקסטיל. היא יוצרת כתב סימנים
במקצב קבוע, הבנוי מהטבעה של חוטי ברזל
חלודים על גבי בדים, שהפענוח שלו נותר פתוח
לדמיון הצופה.

חנה דהן ודבורה חזן מציגות שולחנות עם שאריות
מן העבר: תצלום משפחתי או מפת שולחן לצד
כוסות קפה, צלחות וקטעי עיתונים. אלה מסמנים
טקסים פרטיים קטנים, יומיומיים, המקשרים
בין עבר, הווה ועתיד. ורוניקה אלרן יצרה קבוצת

דבורה דודאי

שיטת האריגה של הגובלן נקראת על שמו של הצרפתי ז'אן גובלן, שפיתח במאה ה־16 טכניקה של אריגת שטיחי קיר גדולים, שקישטו את קירות הארמונות של מלכי צרפת. כיום גובלן הוא תמונה רקומה ברקמת צלבים על בד רשת.

בחרתי בטכניקה זו של רקמת צלבים, ששימשה את אמי לרקימת גובלנים של תמונות נוף, כדי לרקום על תצלומים שלי: מימי ילדותי בפולין ומחיי בארץ עד היום. העיסוק בטכניקה זו הוא פעולה של זיכרון: לאמי ולעבר שלי.

Dvora Dudai

Gobelin needlepoint is named after French Jean Gobelin who, in the 16th century, developed a method for the embroidery of large-scale tapestries which decorated the walls of European royal courts. Nowadays a gobelin is a picture embroidered with cross stitches on a netting. I opted for this cross-stitch needlepoint technique, used by my mother to create landscape scenes, to embroider on photographs from my childhood in Poland and from my subsequent life in Israel. Working in this technique is akin to commemoration and reminiscing: conjuring up the memory of my mother and my past.

מגלייביץ לבאר שבע, 2013

רקמה על תצלום

58x42

Gliwice—Beer Sheva, 2013

Needlepoint on photograph

58x42

עמי ליבוביץ

מערכת היחסים בין בקבוקי תרופות לקערת זכוכית לאורך ציר הזמן עבר־הווה־עתיד היא סמל להתפתחות ולשינויים אישיים: מעברים בין תלות לבין עצמאות, בין ריצוי לבין מימוש עצמי, בין חולי לבין בריאות. כל אלה מבטאים תהליכי למידה בעבר ובהווה והתחייבות לעתיד.

Ami Leibowicz

The relationship between medicine bottles and a glass bowl along the temporal axis of past-present-future indicates development and personal change: transitions between dependence and independence, between placating and self-realization, illness and health. All these express processes of learning in the past and the present, and a commitment to the future.

ללא שם, 2013

זכוכית ממוחזרת, בקבוקי תרופות

הפלה, הדבקה קרה

קוטר כל קערה: 35 ס"מ

Untitled, 2013

Recycled glass, medicine bottles,

cold gluing

d: 35 each bowl

ורוניקה אלרן

הזמן כממד אינסופי גורם לי אי נוחות רבה. חוסר היכולת להתבונן באינסוף מביא אותי להתכנס בזמן הפרטי שלי, בניסיון למצוא דימוי של החוויה האחת העוברת כחוט השני בהווה הקיומית שלי: הכמיהה (להורות).

חוויה מתמשכת זו חוצה את גבולות הזמן הסובייקטיבי שלי. היא החלה ברצון להיות אם והפכה לגעגוע מתמיד לילד הבכור שנהרג, שאבד. הדימוי הראשון מבטא את הכמיהה כהתרחשות פיזית, גופנית. הדימוי השני מבטא את הממד הרגשי של הכמיהה כגעגוע מתמשך.

כמיהה, 2013

טכניקה מעורבת: כסף, אלפיקה, אבץ, עור וגומי (readymade)
5.5x5.5 ס"מ

Longing, 2013

Mixed media: silver, alpaca, zinc, leather, and rubber (readymade)
5 unites, 5.5x5.5 each

Veronica Elran

Time as an infinite dimension causes great disconcert. The inability to conceive of infinity makes me withdraw into my private time, in an attempt to find an image for the single experience running through my being: the yearning (for motherhood.) This ongoing experience deviates from the boundaries of my subjective time. It began with my desire to be a mother, and transformed into a longing for my firstborn who was killed, lost. The first image conveys longing as a physical, bodily occurrence; the second articulates its emotional aspect as continuous yearning.

דליה ברקאי

במשך אלפי שנים יצר האדם שפה כתובה באמצעות סימנים ציוריים או מופשטים. "כתב הסימנים" שואב את השראתו מעולם הטבע, כמו גם מעולם התעשייה. חותם היא יחידה נוספת ברצף יצירות המתכתבות עם אמנות הקליגרפיה והטקסטיל. "הטקסט" בעבודה נוצר משילוב בין תצלומים מעובדים של חוטי ברזל שזורים וחלודים, שנאספו באתרי בנייה, והטבעת חותמם על גבי בדים. ארגון הסימנים על פי עקרונות של מקצב קבוע או חופשי, על גבי מצע נתון, מאפשר לצופה לפענחם כיד הדמיון.

Dalia Barkey

For centuries man has conceived of a written language comprised of painterly symbols or abstract signs. This "sign language" was inspired by the natural as well as the industrial worlds. *Imprint* is yet another unit in a series of works corresponding with the arts of calligraphy and textile. The "text" embedded in the work was created by combining manipulated photographs of intertwined rusty wires collected on building sites, and their imprint stamped on canvases. The arrangement of these signs on a given surface in a fixed or free rhythm enables the viewer to decipher them as his imagination pleases.

חותם, 2013

הטבעת חלודה על בד, צביעת חסימה,

הדפסה דיגיטלית על בד ושקף

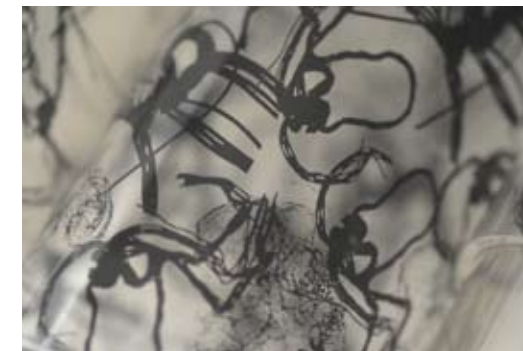
38x38x9.5

Imprint, 2013

Rust imprinted on canvas, blocking paint,

digital printing on canvas and transparency,

9.5x38x38

מרגלית בסן

חורף אביב וקיץ – עבר הווה עתיד

תלוי באיזה עונה אנחנו נמצאים

עונות השנה, 2013

משי וכותנה על בד פשתן, גודל שטח הרקמה

13x18 כ"א

Margalit Bassan

Winter, spring, and summer—past, present, and future
depending on the current season.

Mishor Adumin—Winter, Spring, Summer, 2013

Silk and cotton on linen

18x13 each

חואני מוקמל

העבודה מהדהדת את המעברים שלנו בחיים.

זיכרונות מהעבר חרוטים בעץ, מעבירים אותנו מן העבר דרך ההווה אל עתיד אינסופי.

כל קובייה היא תקופה; כל נקודה היא זיכרון; ויחד הן רוקמות חיים שלמים.

מקצה לקצה, 2013

עץ, פרספקס, חוטי רקמה
9 יחידות, 9.3 x 9.3 x 9.3 כ"א

Edges, 2013

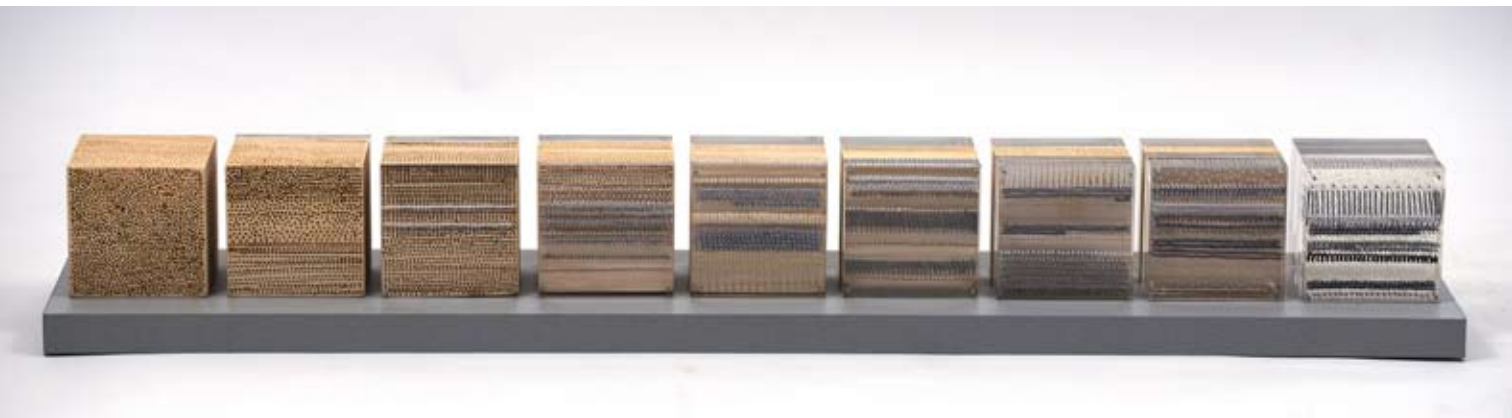
Wood, Plexiglas, embroidery threads
9 units, 9.3x9.3x9.3 each

Juany Mukmel

The work resonates with our transitions in life.

Memories from the past are engraved in the wood, shifting us from the past through the present to an infinite future.

Each wood block is a period; every dot is a memory. Together they stitch a whole life.

מיכל וייזר

זיכרונות אמיתיים מהעבר מתערבבים בחזיונות דמיוניים. הציפור, שמלווה אותי ברבות מעבודותי, מופיעה במרומז כייצור כלאיים, ציפור־אישה המשתנה תדיר, כמו בחלום. פרץ דימויים מסביבתי הקרובה ומעולמי הפנימי הוא ביטוי למערבולת הרגשית המלווה אותי מן העבר, דרך ההווה ועד לעתיד.

Michal Vizer

Real memories of the past blend with imaginary visions. The bird, that has accompanied me in many of my works, is hinted as a hybrid creature, a constantly changing bird-woman, dreamlike. The eruption of images from my immediate surroundings and my inner world conveys the emotional turbulence which has been with me from my past through the present to the future.

חלומות בהקיץ, 2013

אקריליק על הדפס ויניל

15x20

Waking Dreams, 2013

Acrylic on lino-print/linoleum block print??

20x15

חדוה קליין

הצבר, שמקורו באמריקה, הועבר לספרד במאה ה־16 ומשם לאגן הים התיכון. גובהו עד 5 מ' והוא בעל מופע של גבעולים ירוקים וקוצניים. כאשר הצבר מתייבש, גבעוליו ניתנים לפירוק, ואז מתגלה בתוכם עולם מופלא – מערכת של "תחרה" בגוונים ובעוביים שונים. מתוך תהליך חקירת הצמח, משחק עם הגבעולים ובדיקת עמידות החומר – נוצר העץ המואר.

העץ המואר, 2013

בעולי צבר יבשים, אפוקסי,

חרוזי עופרת, גוף תאורה

30 x 32 x 32

The Illuminated Tree, 2013

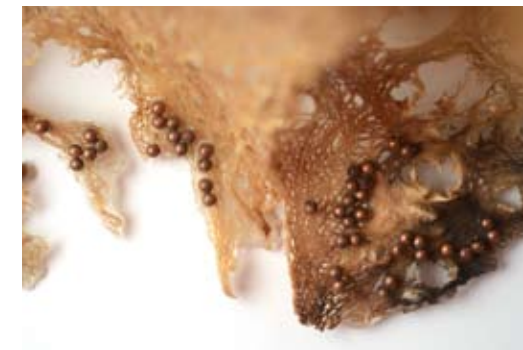
Dried sabra pads, epoxy, lead beads

lighting fixture

32x32x30

Hedva Klein

Originating in America, the sabra cactus was introduced to Spain in the 16th century, and from there to the Mediterranean Basin. It can reach five meters in height and is distinguished by thorny green pads. When the sabra dries, its pads may be cut open, and a magnificent world is revealed inside—a "lace" like system in varying hues and thicknesses. *The Illuminated Tree* resulted from close scrutiny of the plant, experimentation with its pads, and exploration of the material's tenability.

חנה דהן

העבודה מנציחה רגע קטן של בוקר: התעוררות, קפה, קרואסון, עיתון. שגרה יומית קטנה. טקס אחד מתוך שגרת הטקסים הפרטיים הקטנים של כל אחד מאיתנו במשך היום ובמהלך החיים; אלה המחברים עבר, הווה עתיד לכדי חיים שלמים.

ארוחת בוקר, 2013

עץ, בד, נייר, זכוכית

60x60x20

Breakfast, 2013

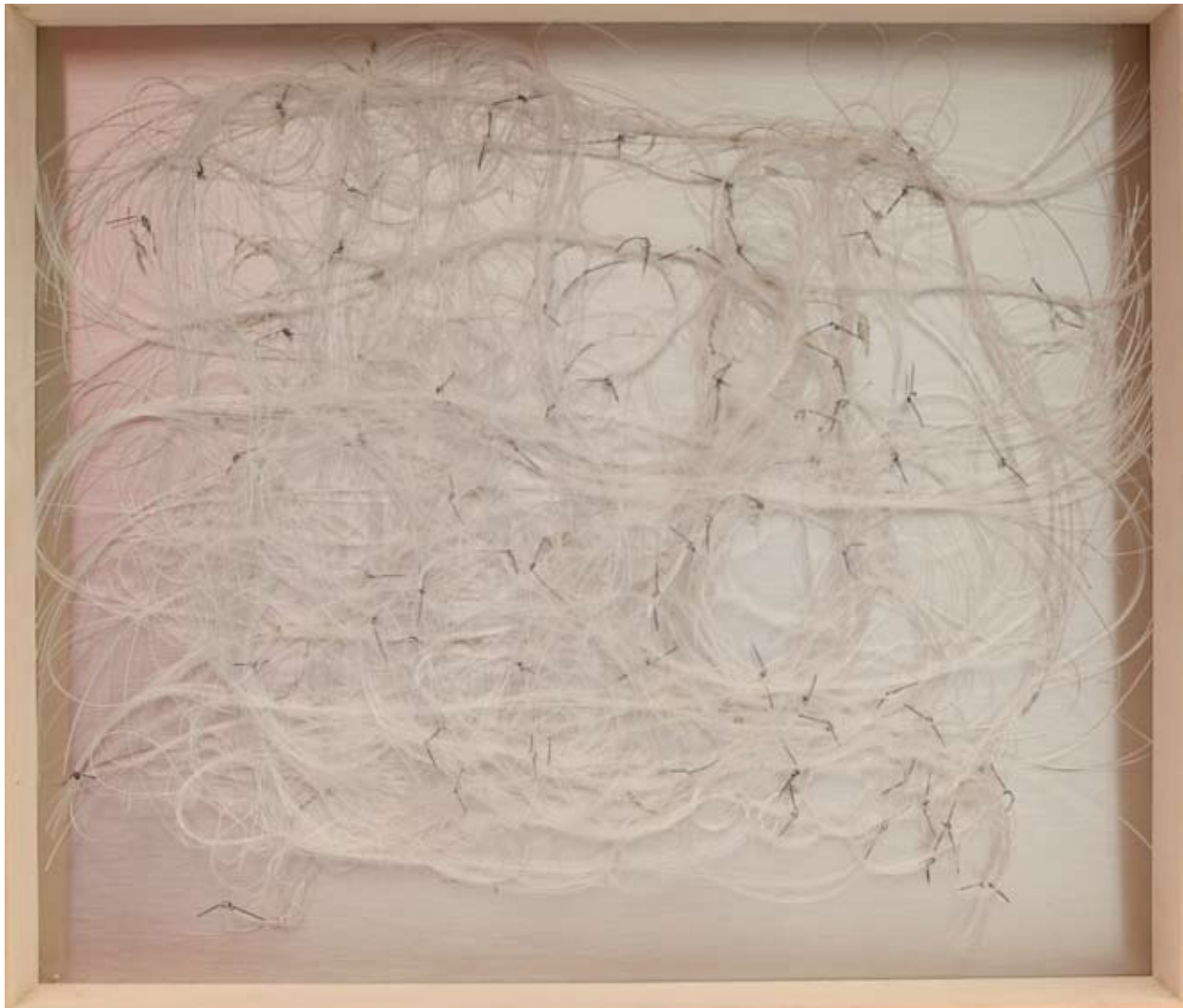
Wood, fabric/canvas??, paper, glass

20x60x60

Hana Dahan

The work perpetuates a moment of morning: waking up, coffee, croissant, newspaper. A daily routine. One of many little private daily rituals performed in one's lifetime which link past, present and future into a whole life.

מירה וינשטין

הכול סבוך. העבר, ההווה והעתיד מתערבבים זה בזה. מארג של חוטים, שאין להבחין בו בין שתי לבין ערב. רק קשרים קטנים צבועים שחור מסמלים את הקשר בין הזמנים. החומרים הפלסטיים משקפים תקופה חדשה בטכנולוגיה ובחומר, והנירוסטה הקרה נושאת עליה את סבך העבודה שנארגה על נול מסורתי. הכול סבוך.

Mira Weinstein

Everything is tangled. Past, present, and future blend. A fabric of threads where warp and weft cannot be told apart. Only little knots painted black represent the link between times. The plastic materials reflect a new era in technology and matter, and the cold stainless steel carries the thicket of the work woven on a traditional loom. Everything is tangled.

סבוך, 2013

חוטי פלסטיק, צבע זכוכית,

פלדת נירוסטה ומסגרת עץ

43 x 53 x 5

Thicket, 2013

Plastic threads, glass paint, stainless

steel plate, wooden frame

53x43x5

דבורה חזן

רוב הפעולות היומיומיות בהווה קשורות לעבר או לעתיד. האם המשכורת תכסה את חשבונות החודש שעבר ותבטיח את העתיד? אפילו בהאזנה למוזיקה אני מוצאת את עצמי מצפה לצליל הבא במקום לשקוע בצלילי הרגע הזה.

לכל פרט על שולחן העבודה יש קשר לעבר או לעתיד. אז מהו ההווה?

כשאני מביטה במראה, כשאני מקשיבה לפעימות לבי, אני חשה את ההווה, את תחושת העכשיו.

Deborah Hazan

Most of the routine actions we perform in the present are associated with either the past or the future. Will my salary cover last month's expenses and ensure the future? Even when I listen to music, I find myself expecting the next note instead of immersing myself in the sounds of the present moment. Every item on my desk is likewise linked either with the past or with the future. So what is the present? When I look in the mirror, when I listen to my heartbeat, I feel the present, the here and now.

מה זה ההווה? 2013

נייר, צמח, עץ, זכוכית, קפה

1.07x1.65x0.89

What is the Present?, 2013

Paper, plant, wood, glass, coffee

1.07x1.65x0.89

לימור יוסיפוביץ

בעבודה זו, השינויים ניכרים על פני והזמן בא לידי ביטוי בטכניקות עשייה שונות.

עבר: תמונת ילדות מודפסת, מחולקת לפיקסלים ומוכתמת. עבודת רקמה בדוגמת X תמימה. הצבעים מונוכרומיים. המסגרת עשויה תפרים יסודיים כמו "מפית האוכל" של הילדות.

הווה: תמונה עכשווית שרקומים עליה קווים חדים וגסים, כמו מריחות שפכטל. חלקי פנים צבועים ומסגרת בורדו כהה מסביב. מעין מחאה על הצביעות והפלסטיקה של ימינו.

עתיד: תמונה שעובדה במחשב עם "קמטים" של חוטים רפויים ושיער שיבה. רכות והשלמה וזמנים משתחרר.

Limor Yosipovich

In *The Human Countdown* the changes are discernible on my face, and time is manifested through diverse artistic techniques.

Past: A childhood picture printed, pixelated, and stained. Embroidery in an innocent X pattern. Monochromatic colors. The frame is made of basic stitches like a childhood lunchbox cloth napkin.

Present: A current image embroidered with raw sharp lines like spatula applications. Painted facial features surrounded by a wine red frame, like a protest against today's hypocrisy and plastic life.

Future: A digitally manipulated photograph processed with "wrinkles" (in the form of loose threads) and gray hair, indicating softness and acceptance, and a black

הספירה לאחור, 2013

טריפטיכון, תמונות מודפסות

על שימשונית ורקמה

100x80

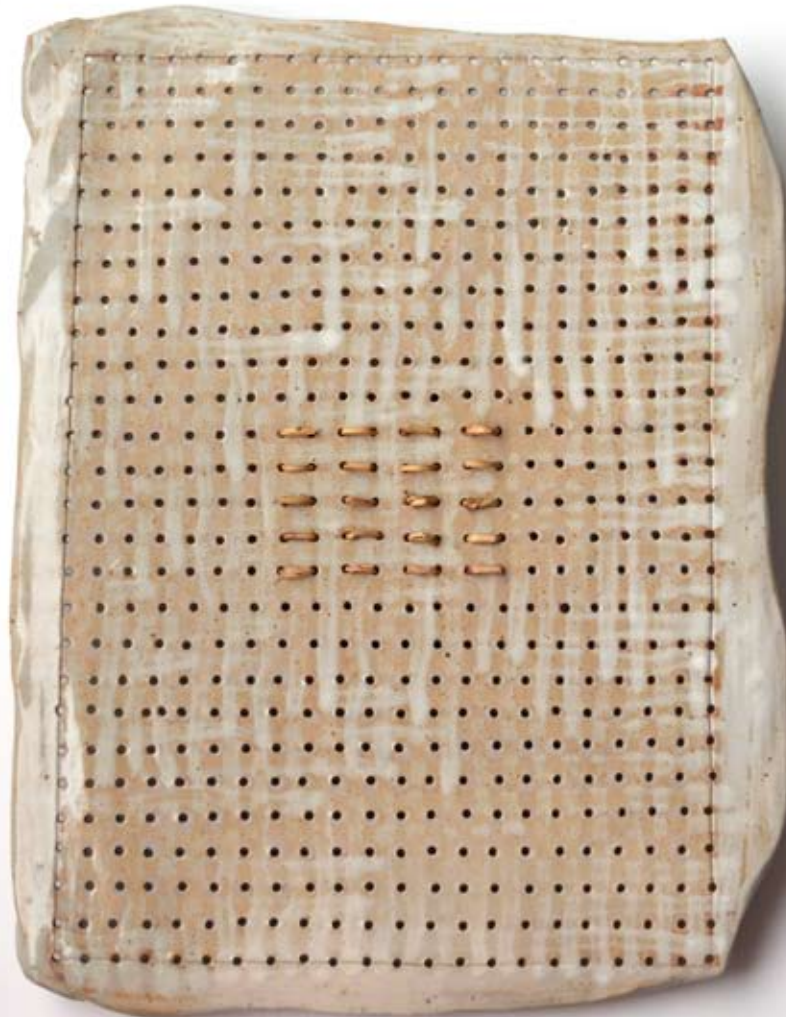
The Human Countdown, 2013

Triptych, images printed on tarpaulin

and embroidery

80x100

רחל רוזנפלד

פתחים וחללים שנוצרו בטבע הם לי מקור השראה. החללים שיצרתי, בסדר ובגודל אחיד, נעדרים סימני היווצרות (חפירה, קידוח וכד'), והם מלאים בתוכן חדש.

Rachel Rosenfeld

Naturally created cavities and apertures offer me a source of inspiration. The hollows I made, in uniform dimensions and order, lack signs of formation (digging, drilling, etc.), and are filled with new content.

צורפים 2013

חומר צרוף, גלזורה, סנסני תמרים
32x32

Combination, 2013

Refined material, glaze,
date-palm branches, gas firing
32x32

בתיה איכנהולץ

התגשמות החלום הציוני, הפרחת השממה, מחולות
לחקלאות ועיור.

דפי אחסון של השקופיות שבהם תיעדנו את ההווה, שהפך
לעבר, למען העתיד; עליהם התרפקנו וחלמנו...

הגשמה, 2013

ניירות ג'ורג'ים צבעוניים, דפי אחסון לשקופיות,
חוטי תפירה, רקמה חופשית במכונת תפירה

45x120

A Dream Come True, 2013

Colorful magazine pages, transparency
holding sheets, sewing thread,
free machine embroidery

120x45

Batia Eichenholz

Fulfillment of the Zionist dream, flowering of the desert,
dances celebrating agriculture and settling, rural and city
life.

The sheets holding the transparencies in which we
documented the present, which became a past, for the
future; images in which we nestled and which nourished
our dreams...

tables bearing residues of the past: a family photo or a tablecloth next to cups of coffee, plates, and newspaper clippings, which attest to small, mundane private rituals, linking past, present, and future. Veronica Ellran created a cluster of small works, on the verge of jewels, which come together to form a private time capsule, echoing the desire to be a mother alongside the longing for a dead child, translated into an obsessive repetition of a baby doll element in different variations. Rachel Rosenfeld, Ami Leibowicz, and Hedva Klein relate to the symbolic quality

of the material: empty, squashed medicine bottles whose functional days have ended, and they now serve as a decoration or are transformed into a different functional object; dried sabra pads metamorphosed into a lighting fixture; or pierced ceramic boards interlaced with strips of date-palm stems as an allegory for naturally-created spaces which are filled with new contents.

Arie Berkowitz
Curator of the Exhibition

List of Artists

Dalia Barkey / Margalit Bassan / Hana Dahan /
Dvora Dudai / Batia Eichenholz / Veronica Elran
/ Deborah Hazan / Hedva Klein / Ami Leibowitz /
Juany Mukmel / Rachel Rosenfeld / Michal Vizer /
Mira Weinstein / Limor Yosipovich /

Small Wonder

Past-Present-Future

The hierarchical perception of art was shaken in the recent 55th Venice Biennale. Young curator Massimiliano Gioni informed art lovers that the distinction between artist and artisan had expired, and that equal treatment must be given to all those engaging with craft and matter as to those practicing art as a "pure" concept. This international exhibition, like other shows in Israel and abroad which presented Art Brut works, introduced artists considered "outsiders" into the museum, indicating that this art form is deserving of serious consideration. This phenomenon marks the elimination of the artificial boundaries between "high" and "low," between "design"/"craft" and "pure" art, giving rise to an artistic field for experiential pluralism,

which acknowledges and cherishes new values.

The current exhibition of the Israel Designer Craftsman Association, "Small Scale: Past-Present-Future," corresponds with this state of mind. It strives to bring two artistic inclinations together: on the one hand, a conceptual artistic statement underlain by personal and collective baggage on the theme of "past-present-future"; on the other hand—engagement with matter, with painstaking manual labor which requires skill and relies on an age-old tradition. The participating artists had to meet two preliminary requirements: they were asked to submit works whose dimensions did not exceed 1 sq.m., and which allude to a specific period in their

lives, in such a way that they tie the personal facet to an artistic statement by touching upon memory, materiality, or social criticism.

In such a critical vein, Batia Eichenholz's works relate to the Zionist dream and its disintegration, while offering an embroidered reveling in the past. Memories of the past are etched on Juany Mukmel's wooden blocks, symbolizing an era long gone and hope for the future. Gobelin needlepoint reminds Dvora Dudai of her mother, who used to embroider landscape scenes; she sets out to embroider similarly on photographs from her childhood in Poland and her life in Israel later on, thereby linking the past and present physically as well as conceptually.

Limor Yosipovich refers to time and the changes it inflicts in a triptych consisting of self-portrait photographs, which documents a process of aging and wrinkling, emphasized by the colorful embroidery. Margalit Bassan embroiders the seasons of the year on silk to represent never-ending cyclicity.

Mira Weinstein's weaving technique is allegorical: her tangled web/thicket?? of threads ties periods and traditions together. Dalia Barkey combines calligraphy and textile, creating a sign language which follows a fixed rhythm, made by rusty wires imprinted on canvases, whose interpretation is left to the viewers.

Hana Dahan and Deborah Hazan present

Small Wonder
Past-Present-Future